

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa [...] T. S.A. z siedzibą w L.

przeciwko "F." S.A. z siedzibą w S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 16 lutego 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 11 czerwca 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W wypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną

argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01 OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, niepubl.). Dla skutecznego natomiast powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej.

Wywodzonej przez skarżącą z rażącego naruszenia przepisów postępowania zasadności skargi kasacyjnej nie można przypisać cechy oczywistości już tylko z tej przyczyny, że we wniosku zostały dosłownie przekopiwane zarzuty podniesione w ramach drugiej podstawy kasacyjnej, natomiast w żaden sposób nie został wykazany wpływ tego naruszenia na wynik sprawy. Nieskuteczne jest bowiem ogólne stwierdzenie, że wskazywane uchybienia taki wpływ miały lub że doprowadziły one do oddalenia apelacji pozwanej, bez wyjaśnienia w czym ten wpływ się przejawiał i jak mógł wpłynąć na podstawę faktyczną zaskarżonego rozstrzygnięcia, a w konsekwencji na ocenę prawną. Analiza wywodów zawartych w uzasadnieniu wniosku w kontekście motywów Sądu Apelacyjnego nie prowadzi też do wniosku, że w sprawie zachodzi oczywistość uchybień w zakresie stosowania lub wykładni prawa materialnego i to uchybień o charakterze kwalifikowanym, wynikająca z treści samej skargi i widoczna *prima facie*. Skarżąca pomija zarówno treść tych motywów w zakresie wykazania przez powódkę potrzeby wymiany wszystkich zaworów, co nakładało na pozwaną ciężar dowodu wykazania okoliczności przeciwnej (art. 6 k.c.), jak i kwestię osobistej odpowiedzialności powódki jako wykonawcy robót za szkody spowodowane ich wykonaniem. Nie zostało też wykazane, by problem związku przyczynowego pomiędzy zdarzeniem wywołującym szkodę a poniesieniem przez poszkodowanego kosztów ekspertyzy był zagadnieniem prawnym budzącym poważne wątpliwości, czyli wątpliwości kwalifikowane a nie zwykłe, które mogą być rozstrzygnięte przez sąd powszechny w toku rozpoznawania sprawy. Zarówno w doktrynie, jak i judykaturze panuje zgodność co do tego, że koszty i wydatki

poniesione w związku ze zdarzeniem wywołującym szkodę wchodzą w jej zakres pojęciowy w razie ustalenia, że były one konieczne. Związek przyczynowy jest kategorią stanu faktycznego i podlega ustaleniu *in casu*, co przy wielości możliwych stanów faktycznych czyni niemożliwą odpowiedź na przedstawione zagadnienie, zwłaszcza przy założeniach w nim poczynionych i odnoszących się raczej do pojęcia szkody, niż związku przyczynowego. Z tej też przyczyny nie zachodzi oczywista zasadność skargi w zakresie zarzucanego naruszenia art. 361 § 1 k.p.c.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.)

[l.n]